

[ROZETKAĆ SIĘ *vb pf*

3 sg m praet rozetkål się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. rozetknąć.

Roztyć się, przybrać na wadze, też: stać się pysznym, hardym; przen:

W połączeniu szeregowym: A tåk roztył on lud vmiłowány/ y począł wierzgąć: roztył/ ztłuścił y rozetkał się [incrassatus, impinguatus, dilatatus Deut 32/15]. WuJPs 274.

Synonimy: rozpaść się, roztuczeć, roztucznieć, roztuczyć się.

Formacje współrdzenne cf TKNAĆ.

Cf [ROZETKANIE], ROZETKANY

ECB